

OBLIZOWAĆ (3) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne.

praes 1 sg oblizuję (1). ◇ 3 sg oblizuje (1). ◇ praet 3 sg m oblizował (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Przesuwać po czymś wielokrotnie językiem; circumlambere, circummulcere, praerodere Cn [w tym: co (2)] (3) : Delingo – Oblizuię, lyzę. Calep 301a.

Przysłowie: Kto pczoły rad podrzązuie/ ten fwoy pálec oblizuie. March¹ A3v.

Zwrot: »[komu] oblizować ręce« = okazywać wdzięczność (o zwierzęciu) (1): Páfterz widząc on iego [lwa] bol/ Szydłem fpuchłą ránę przekłół [...] A gdy ránę zawięzował/ Lew mu ręce oblizował: Wfzytkę wdzięczność vkázuiąc BierEz Q3v.

Formacje współrdenne cf LIZAĆ.

DDJ